

i Aften, presset af Talere fra baade det ene og det andet Parti, der siger til ham: vil du være med til en virkelig Handelspolitik? vil Du være med til at gøre noget reelt for at skaffe Arbejde? stadig søger at snige sig fra Sagen i Stedet for at sige rent ud: Jeg vil være med til at opretholde Importreguleringen, eller: Jeg vil ikke være med dertil. Lad os for Himlens Skyld faa ren Besked fra Regeringen og dens Venner, om de vil være med eller ikke. Det er Synd, synes jeg, ikke alene overfor de mange Tusinde Arbejdere, som gaar ledige her i Landet, men ogsaa overfor de Folk, som er Indehavere af industrielle Foretagender og Haandværksbedrifter, og som skal leve af den Virksomhed, at blive ved at holde dem hen med Snak.

Den nuværende højtærede Regering maa efter min Mening snart tage sit Standpunkt eller forsvinde, eet af to. Den kan ikke blive ved at sidde med Kappen paa begge Skuldre i dette Spørgsmaal, thi det kommer os dyrt til at staa i alle Henseender, hvis der skal fortsættes paa den Maade. Jeg kan godt se, at den højtærede Regering kan have Vanskeligheder at overvinde, men hvis den højtærede Statsminister ønsker sig en nogenlunde Sortie som Minister, har han efter min Mening ikke anden Udvej end denne, endelig en Gang at tage sig sammen og sige: Nu sætter jeg og den Regering, jeg repræsenterer, alt ind paa at faa en fast og bestemt Ordning.

Hvorledes kunde man tænke sig en saadan Ordning gennemført? Efter min Mening gaar det hele saare let. Vi har Importregulering vedrørende to Slags Varer: Cigarer og Skotøj, og i den paagældende Lov staar der, at Regeringen bemyndiges til at foretage regulerende Foranstaltninger for disse to Industriers Vedkommende. Man kan bare ganske rolig slette den Passus om de to Industrier og i Stedet skrive, at Regeringen bemyndiges til at foretage regulerende Foranstaltninger overfor Vareimporten i sin Helhed. Jeg tror, at saaledes som Forholdene omkring i Verden er, er det i høj Grad nødvendigt, at Regeringen faar en saadan Bemyndigelse, og jeg tror, at hvis Regeringen har ærlig og god Villie til at benytte en saadan Bestemmelse, vil det blive muligt at skaffe Arbejde til mange af de Tusinder, som nu gaar ledige, og sætte mange af de Maskiner i Gang, som nu staar og ruster, medens store Kapitaler fortæres.

En lang Række Fag befinder sig jo i en meget kritisk Situation i Øjeblikket.

Gennemlæser man det ærede Medlem Hr. Pinstrups Tale, forstaar jeg godt, at fra hans Side kan vi ikke vente nogen Støtte til dette, thi hans Opfattelse er den, at Industri og Haandværk fortjener ikke en saadan Støtte, som her er Tale om. Deroverfor vil jeg pege paa, at i dette Land er der dog anbragt 6—8 Milliarder Kroner i industrielle Anlæg og i Haandværksforretninger. Det er dog store Værdier. Landbruget kan ikke være uinteressert i, om disse 6—8 Milliarder skulde gaa tabt, og det vil de gøre, hvis der intet foretages; for Fabriksbygninger med Maskiner, der er forladt af Arbejderne og Arbejdsgiverne, er ikke mange Øre værd, naar de skal bruges paa anden Maade. De Penge vil være fuldstændig tabt. Man maa heller ikke glemme, at næsten $\frac{3}{4}$ Mill. Mennesker her i Landet er direkte knyttet til Industri og Haandværk. Jeg vil spørge: Hvad skal der blive af disse ulykkelige Mennesker, hvis hele vor Industri og Haandværk gaar til Grunde? Intet Menneske med nogen Ansvarfølelse kan se ligegyldigt paa noget saadant. Selv om man er Landmand, maa man forstaa, at disse $\frac{3}{4}$ Mill. Mennesker og 6—8 Milliarder Kroner, som er bundet deri, har deres store Betydning, saafremt Danmark ikke skal synke ned til at blive en Slags Balkanstat eller en Stat, der rangerer med en af de nye Randstater ved Rusland. Det vil jo blive Følgen, hvis vor Industri og vort Haandværk gaar til Grunde, derom er der ingen Tvivl.

Men hvis man er af den Opfattelse, at Industri og Haandværk betyder saa uhyre lidt her i Landet, vil jeg nævne et Par Tal, som maaske kan bibringe ærede Medlemmer en anden Mening. Jeg har taget Virksomheder henhørende til 31 Brancher, som jeg gerne vil nævne, nemlig Sukkervarefabrikker, Kiks, Chokolade, Cikorie, Margarine, Kartoffelmel, Bryggerier, Cigarer og Tobak, Bomuldsspinderier, Vattfabrikker, Tekstil-Trikotage, Rebslagerier, Garverier, Skotøjsfabrikker, Teglværker, Træsko, Cementfabrikker, Kalkbrud m. m., Porcelæn, Glas, værker, Jernstøberier, Jernvarefabrikker, Pianoer, Skibsværfter, Blikvarer, Papir, Tapeter, Tændstikker, Oliemøller og Sæbe og Soda. Disse 31 Brancher har i 1920 beskæftiget 85 090 Arbejdere og producerede for 1 407 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Varer. I 1921 var som Følge af den almindelige Depression, og fordi Regeringen ikke har foretaget sig det ringeste for at hjælpe paa disse Erhvervs Tilstand, Arbejdertallet sunket fra 85 000 til 59 553, men der produceredes alligevel